

F. t. 1. om skove

til puljeskov træffes samtidig med, at der træffes beslutning om fredskovspligt efter forslaget § 4.

Det forudsættes som hidtil, at der ikke vil blive givet tilladelse til at anvende et areal til puljeskov, hvis beslutningen om fredskovspligt på arealet træffes som følge af et vilkår i et tilsagn om tilskud til etableringen af skov på arealet. Derudover forudsættes der ikke at være begrænsninger i muligheden for at få tilladelse til at anvende arealer, der bliver fredskovspligtige efter § 4, til puljeskov. Alle, som etablerer fredskov uden tilskud, får dermed mulighed for efter ansøgning at anvende arealet som puljeskov.

Som hidtil vil der normalt blive stillet vilkår om, at tilladelsen til at anvende et areal puljeskov begrænses til 10 år. Afgørelsen om fredskovspligt efter § 4 er dog bindende for hele arealet, uanset om det i løbet af 10 års perioden anvendes som erstatningsskov eller ej.

Det forudsættes, at der fremover stilles vilkår om, at der tinglyses en deklaration på ejendommen om tilladelsen til at anvende det fredskovspligtige areal som puljeareal. Når der herefter gives tilladelse til at anvende en del af puljearealet som erstatningsskov, vil der samtidig blive stillet vilkår om, at deklarationen får påtegning herom. Dette vil sikre, at der til enhver tid er overblik over, om et fredskovspligtigt areal eller dele heraf er puljeskov, og at skovlovsmyndigheden ikke belastes af administration af ordningen.

Det forudsættes med forslaget, at muligheden for at etablere puljeskov gælder både for offentlige myndigheder og private ejere.

Det forudsættes dog samtidig, at der ved udarbejdelsen af bekendtgørelsen tages højde for de erfaringer med erstatningsskov, som er opnået, siden bekendtgørelsen trådte i kraft, og at der lægges op til en smidigere administration, end der er mulighed for med den gældende bekendtgørelse. Den gældende bekendtgørelse er således uhyre restriktiv, og der kan opstå situationer, hvor det synes urimeligt, at det efter bekendtgørelsen ikke er muligt at fravige kravet om erstatningsskov eller kravene til erstatningsskovens størrelse. Det gælder fx i følgende situationer:

– Efter bekendtgørelsen er det ikke muligt at fravige vilkåret om erstatningsskov i andre tilfælde, end når der er tale om et meget lille areal. Det er snævert defineret, hvad der forstås ved et »meget lille areal«, og størrelsen er forskellig afhængigt af årsagen til, at der skal opfyldes vilkår om erstatningsskov. Der bør imidlertid også være mulighed for helt at fravige kravet om erstatningsskov, fx i tilfælde hvor der gives tilladelse til en midlertidig foranstaltning på et areal, der er relativt nyetableret med skov, og som retableres med skov, når den midlertidige foran-

staltning ophører. Eller i tilfælde, hvor fredskovspligten ophæves på arealer, der ikke er træbevoksede, og som heller ikke er egnede til træbevoksning. Det kan fx være arealer, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og som ligger i tilknytning til skov uden dog at være en integreret del af skoven.

– Efter bekendtgørelsen skal erstatningsarealet som udgangspunkt være mindst 110 pct. af det areal, der skal erstattes, stigende til 200 pct. i nærmere bestemte tilfælde. Imidlertid kan det i nogle tilfælde, hvor kravet om erstatningsskov i sig selv er rimeligt, dog være urimeligt at kræve 110 pct. erstatningsskov. Fx bør der i forbindelse med en større råstofgravning, hvor arealerne løbende inddrages til gravning og efterbehandles, kunne tages højde for, at arealerne løbende retableres med skov, når der udmåles erstatningsskov. Der bør i sådanne tilfælde være mulighed for at stille krav om erstatningsskov på et væsentligt mindre areal end 110 pct.

Til § 40

Ad stk. 1

Bestemmelsen er ny. Det følger imidlertid af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, at tilladelser kan betinges ved fastsættelse af vilkår. Bestemmelsen om, at vilkår er bindende for andre indehavere af rettigheder over ejendommen, uanset hvornår disse rettigheder er stiftet, svarer til de lignende bestemmelser herom i naturbeskyttelsesloven og planloven. Vilkår i forbindelse med tilladelser har således 1. prioritetsstilling i forhold til senere erhververe af ejendommen.

Vilkår tinglyses for at gøre senere erhververe opmærksomme på forholdet. Bestemmelsen har kun betydning for vilkår af varig karakter. Dette vil oplagt være tilfældet, hvis der stilles vilkår om genindtræden af fredskovspligten, jf. stk. 1. Eller det kan dreje sig om tilladelser, der er givet under forudsætning af en bestemt brug. Det kan også dreje sig om vilkår, som stilles på et tidspunkt, hvor der forudses et ejerskifte, inden vilkåret er opfyldt.

Ad stk. 2

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 18 a.

Efter forslaget er aftaler, som indgås efter § 18 og §§ 25 og 26, bindende for ejere og indehavere af andre rettigheder over ejendommen. De kan derfor tinglyses, jf. stk. 3, servitutstiftende forud for al pantegæld.

Bestemmelsen svarer i den henseende til naturbeskyttelseslovens § 55, stk. 3. Aftalens fortrinnsstilling sikrer bl.a., at servitutten (aftalen) ikke kan slettes ved en eventuel tvangsauktion. Selv om der undertiden i